

Altjóða bygðin nærkast teimum innföddu

Hvíti maðurinn hefur ofta verið orsök til at mentanir hava gingið til grundar. Tíbetur ger meðvitið hjá summum, sum nú koma í samband við tey innföddu, at nógv verður gjørt fyri at varðveita sum mest av tí, sum ikki er til skaða fyri tey innföddu. Millum annað hetta sigur Jóannes Hansen í hesum triðja partinum av hugleiðinum, hann festi á blað, tá hann í jólafrítíðini – saman við konu og báðum dótrunum – vitjaði Símin í Túni og hansara familju. Tey eru trúboðarar í frumskóginum í Venezuela, har tey í trúboðarafelagsskapinum New Tribes Mission arbeiða millum yanoami indianararnar

Fyrirpartin 2. jóladag fingur vit vitjan av Enrique. Hann kom við lutunum, sum hann fyrri meiri enn tveimum vikum síðani hevði lovað at gjørt okkum. Ein av fyrstu døgnum, vit vóru her, vitjaðu vit í fleiri av bygðunum, sum liggja her rundanum, fyrri at siggja, hvussu tey liva og virka. Millum aðrar hittu vit Enrique. Hann er onkustaðni miðskeiðis í fimti árunum - hvørki hann ella hini vita, hvussu gomul tey eru - og hann er nógv virdur. Hvussu hann upprunaliga eitur, eru tað fá, sum vita, tí primitiva religiúnin bannar teimum at

nýta navnið. Gera teir tað alikavæl, so er deyðin visur, ella onkur onnur vanlukka rakar teir. Tað hava teir lært.

At Enrique og nógvir aðrir hava sponsk nøvn kemst av, at tá hvítu mennir komu inn higar fyrri gott og væl triati árum síðani, vildu teir innföddu so ógvuliga fegnir hava navn, og so settu teir hvítu sponsk nøvn á teir. Onkrir føroyingar hava áður verið her, og tað sæst m.a. aftur í, at nøvn, sum hava verið vanlig í Føroyum, liva í frumskóginum. Indianararnir eru ikki skrásettir nakra staðni uttan hjá trúboðarunum, sum royna

at fylgja við í, hvussu tað gongur við fólkafeingi, og tað stendur teimum tiskil fritt fyrri at brúka tey nøvnini, sum teir hava hug til. Her er eingin navnafeingi, sum hefur til uppgávu at góðtaka og koll-doma, og tað hefur við sær, at onkur nøvn, sum teir hava fingið íblástur til úr Føroyum, liva sít friska lív í frumskóginum, meðan tað ikki longur er loyvt at brúka hesi í Føroyum!

Enrique og brøður hansara búgva í einum shabon, og har hava teir mammu sína búgvandi. Nakrar fáar hundrad metrar frá teimum

Enrique er komin við gomlum vápn og eldpinninum, hann gjørdi okkum

búgva fleiri hálvbeiggjar hjá honum. Mamma er eftir alini hjá teimum innföddu avgomul, og hon eigur hált annað hundrad eftirkomarar – á lívi. At Enrique hefur úbyrgdina av henni er við til at geva honum serligan status. Ikki soleiðis at skilja, at hann er nakar høvdingur,

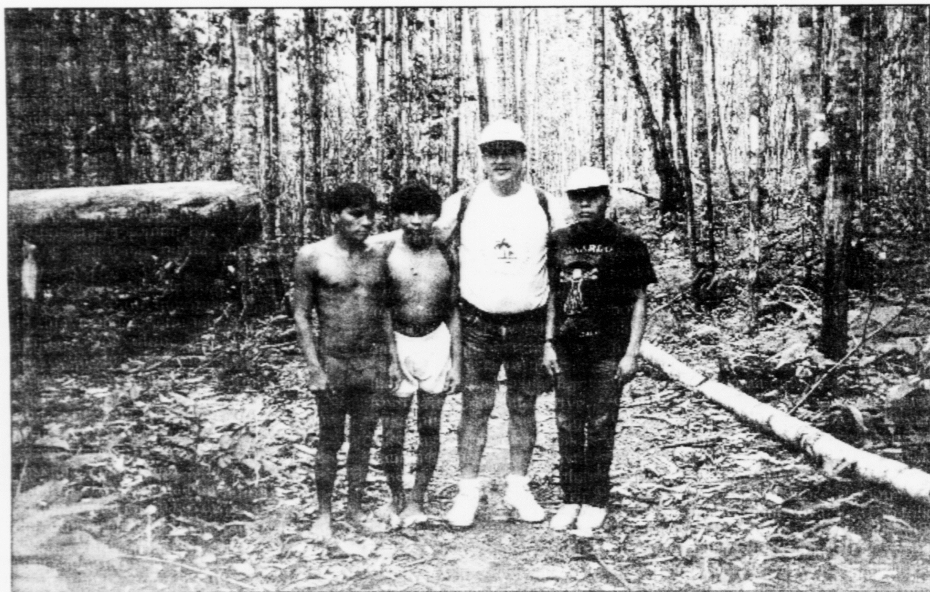
tí tann skipanin er ókend her á leiðum, men heldur at hini í familjuni koma vit mati og øðrum, sum tað annars hevði verið stríggj at fáa til vega.

Hann var í góðum hýri henda dagin, og vit prátaðu um at búgva í einum landi, sum eingi trø hefur, og sum viðhvørt hefur nógvan kava. Hann spurdi, og vit spurdu, og hann svaraði, og vit royndu at svara. Jú, hann hevði verið í Caracas, og har vóru eingi trø, visti hann at siga okkum, men kava hevði hann ikki sæð og spurdi, um vit ikki vóru noydd at ganga í nógvum klæðum. Vit játtuðu og undraðust mest á, hvussu hesin spekti villmaðurin kundi hava verið í stórbýarmeldrinum í tí siviliseraða hovudsstaðnum.

Enrique hevði verið nógv

tyngdur av sorg hesa síðstu tíðina. Fyri tveimum mánaðum síðani doyði beiggi hansara av tuberklum. Teir høvdu sett seg í heilan, og so gjordist einki, sjálvst um teir við flúgvana fluttu hann á sjúkrahús í sivilisationina. Eftir sat einkja við einari rúgvu av børnum, og nú er tað uppgávan hjá Enrique og hinum í familjuni at syrgja fyri henni, inntil dreingirnir eru komnir fyrri seg og genturnar burtur-giftar.

Tá jorðisku restirnar eftir hin deyða komu innaftur við flúgvana, settu teir børna á flogvöllin, tóku líkið og legdu tað í heingikoyggjuna, sum tann deyði hevði átt, og so bóru teir hann tann góða fjórðingin niðan í bygðina, og har brendu teir hann og stroyddu óskuna á plássinum, sum húsini eru bygd rundanum. Í vikuni undan jolum høvdu teir minningarhald fyri tí deyða. Vinir og familja komu aðrastaðni frá – vit móttu einum, sum hevði

Tá vit móttu hesum trimum, helt Símin í Túni, at tann undir vinstu lið hansara var hálv-siviliseraður, tann undir høgri lið fjórðings siviliseraður og hin uttasti høgri megin (hann er ættaður longir burturi frá) er framvegis „villmaður“